

[Johannes Jensen.]

til Nedsættelserne, kunde tænkes at ville klage til Ministeriet, medens det synes ganske udelukket, at Kommunalbestyrelsen skulde kunne finde paa at gøre det.

Spørgsmaal Nr. 2 lyder saaledes:

„Det ønskes oplyst fra København, Frederiksberg, fra ca. 20 Købstadkommuner og ca. 30 Landkommuner, hvor meget de i Finansaaret 1926—27 bevilgede Nedsættelser andrager — saavel i samlet Beløb som i Forhold til Kommunens samlede Skatteindtægt.“

Nu vil de, der var med til at forhandle om den kommunale Valglov af 29. Marts 1924, jo vide, at under Forhandlingerne vedrørende Skatnedsættelser, Skatteeftergivelser, eller hvad man skal kalde det, blev det af Ordføreren for Folketingsudvalget udtrykkelig understreget, at saadanne Nedsættelser kun kunde finde Sted i ganske særlige Tilfælde, og at den højeste Nedsættelse, de to Trediedele, kun undtagelsesvis kunde finde Sted. Man tænkte sig den Gang ikke, at det skulde blive Beløb, der kunde indvirke stærkt paa de paagældende Kommuners Økonomi. Men selv om der maaske i de senere Aar er bevilget Nedsættelser i større Udstrækning, end man oprindeligt havde tænkt sig, vil jeg dog ikke tro, at det kan have saa stor en Indflydelse paa Kommunernes økonomiske Stilling, at det af nationaløkonomiske Grunde er af Interesse at faa det oplyst i Øjeblikket. Rent bortset herfra kan Flertallet imidlertid ikke erkende, at det har nogen Betydning for Afgørelsen af den foreliggende Sag.

I Spørgsmaal Nr. 3 spørger man om,

„hvor mange Personer over 25 Aar der i hver af de paagældende Kommuner har faaet saa store Nedsættelser i Løbet af de 2 sidste Finansaar, at de vilde have mistet Valgretten i Henhold til det forelagte Lovforslag.“

Det vilde vistnok koste adskilligt Arbejde og Ulejlighed at skaffe saadanne Oplysninger, men det er muligt, at man kunde skaffe dem. Jeg forstaa blot ikke, til hvilken Nytte det skulde være. Thi skulde disse Oplysninger have nogen som helst Betydning, maatte der dog være noget, man kunde sammenligne dem med, og saa maatte man tillige kræve Oplysning om,

hvor mange der ved Valget i 1925 var udeladt, fordi de stod i Skatterestance. Det er slet ikke nævnt i Spørgsmaalet, og selv om det var nævnt, maa jeg mene, at de to sidste Finansaars Skatterestancer ikke kan være afgørende for, hvor mange der kan antages at blive udeladt paa Valglisten af skattemæssige Grunde ved det Valg, der skal finde Sted næste Aar. Thi det er en Erfaring, man vist har gjort i alle Kommuner, at i det Aar, i hvilket der skal være Kommunevalg, indgaar Skatterne bedre end i de øvrige Aar, da Skatteyderne saa at sige har frit Slag, naar deres Skatteindbetalinger ikke spiller nogen Rolle for Bevarelse af Valgretten.

Skønt det jo ikke er almindeligt at komme stærkt ind paa, hvad der er foregaaet i Udvalget, maa jeg maaske dog i Anledning af en Bemærkning i Mindretallets Betænkning angaaende en Konference med den højtærede Indenrigsminister sige, at det er jo ikke fra nogen Side — i alt Fald erindrer jeg det ikke — blevet bestridt, at det, man søgte at gennemføre i Aalborg, nemlig at de sidste Kvartalers Skat blev betalt, medens den øvrige Skattegæld henstod uafgjort, var lovligt, men det, man har paastaet, er, at det var i Strid med den gældende Praksis, ikke mindst den gældende Praksis her i København, og at det var i ganske afgjort Modstrid med de Forudsætninger, der ligger til Grund for Skattebestemmelserne i den gældende kommunale Valgretslovgivning. I øvrigt skal jeg ikke nu komme ind paa de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, jeg vil afvente, hvad der siges fra Mindretallets Side, og skal indskrænke mig til at anbefale Flertallets Indstilling gaaende ud paa, at Lovforslaget vedtages uforandret.

Ludvig Christensen: Det er altid blevet paastaet af dem, der holder paa Landstingets Bevarelse, at det er nødvendigt at have dette sagligt overvejende Ting til at passe paa, at der ikke gennemføres Love, som ikke er tilstrækkelig undersøgt, saa man ikke er fuldkommen overbevist om, at den saglige Begrundelse er helt i Orden. Man skulde bevare Landstinget, bl. a. ogsaa for at have en lille Bremse paa det mere ungdommelige og maaske af den Grund mere overilede Folketing, som, fordi det